

Güni Mehmet İm

– R.Kahveciođlu · 17 Şubat 2010

Bak Őu iki yolun arasında
Gülüm fındık bahcesinin arkasında
Meşe pelidi ağaçlarının altında
Yalnız başına günü Mehmedim

Bir zamanlar yaşardı bu yuvada sekiz can
Bak Őimdi Őu hale kala kalmıŐ ik tek can
Vallahi dayanabilinmi buna hiç insan
Yalnız başına yaşayan günü mehmedim.

Bir zamanlar ordu kuracak kadardı
Ordusundan Őimdilerde kimse kalmadı
Deđil ordu bir manga bile kurulamadı
Yalnız haline bir çare günü mehmedim.

Kimseye el açıp muhtaç olmaz o
Bir allah kuluna yan gözle bakmaz o
Yigittir hala kimselerden korkmaz o
Pelitlikte yaşayan günü mehmet`im o

Dert derseni çaresini kendi bulacak
Onun her vaki derdini kim bilecek
Hatunundan başka yoktur göz yaŐı silecek
Pelitliğin garibi günü mehmedim diyecek

Bayram gelir birikirler bu eve ahali
Olur bu ahalinin başına hemen vali
BirikmiŐtir evlatlar öpmeye baba eli
Dağalınca millet yine yalnızdır günimehmet

Caresiz devran dönüp durur böyle
Gün olup ağlaya gün olup güle
Yalnız o vardır tek başına pelitlikte
Herkesim sevgilisi günü Mehmedim.

Karakılıçım bunları kızarak yazmadım
Severek seni dizelerimi getirdim dile
Benzetirim seni pelitlikte gonca güle
Pelitliğin gonca gülü günü mehetim.

Bu şiiri 1986 yılında Kaleme aldım bu tarihte (KARAKILIÇ)soy adını taşıyordum.Sülale soy adı gereği
1993Yılında değiştirdim.

BU şiiride Köyümüzde yalnız yaşayan mehmet(şimdi rahmetli oldu)Bekci(Lakabı namı değer günü
memet)adına yazıp ona itaf ettim.